

Pak Velký Vont povstal
a pravil: "Buďme svorní!"
Na ta slova povstali naráz
i členové rady a zvolali
jakoby z jednéh úst:
"Žlutá je barva naše!"

J. Foglar: Záhada hlavolamu

88
1/2

KARANTÉNA

ZPRAVODAJ FAN KLUBU RADIKÁLNÍ DECHOVKY ŽLOUTENKA

Lidožrouti, inspirovaní tvorbou Radikální dechovky Žloutenka,
vytvářejí také svou specifickou národní hudbu.

Podle tzv. pyramidového testu volí žlutou barvu za svou nejoblíbenější 12,2% mužů a 13,2% žen. I ty tedy patříš k této elitě lidstava! Staň se proto členem Fan klubu Radikální dechovky Žloutenka!

DESKY SE ŽLOUTENKOU /a naslepo/

1. Karel Gott: Zůstanu svůj
/Peter Griffin, Irma Holder-
Zdeněk Rytíř/ Supraphon

Ano, to známe. Ta píseň je z Gottova alba, které tuším se jmenuje Poser se z dobrých zpráv. Nejdřív k textu. Domníváme se, že se tu Rytíř nechal dosti neomaleně inspirovat základním úhelným kamenem filosoficko-estetické koncepce Žloutenky. Prosim, proč ne? Ale dochází tím k zvláštnímu paradoxu - jako textař sice zdůrazňuje, že zůstanu svůj, ale svůj pochopitelně není, protože si tuto myšlenku vypůjčil od Žloutenky. Nepřívodnost však vyčtete i z hudebního projevu - Gottova fistule až podezřele připomíná, jak ječel nedávno jeden nejmenovaný člen našeho souboru, když byl při fotbale zasažen do měkkých orgánů. Nicméně, tato výpůjčka nám nevadí, i když si myslíme, že slušností by bylo požádat o náš souhlas. Mohli aspoň zavolat. Z Jevan to zase tak drahé není...

2. Brno Brass Band: Bolero
/Bedřich Smetana-Milan Kaňák/
Panton

Tak tímhle jsi nám kápl do noty. Brno Brass Band samozřejmě známe, vážíme si ho a považujeme jej za jedno ze Žloutence nejbližších uměleckých těles. Dělají to trochu jinak než my, ale nepochybně také dobře. Škoda, že jsou to konzervativní konzervatoristé. Kdyby se dokázali osvobodit od svého svazujícího a omezujícího hudebního vzdělání, mohli by být mnohem lepší. I tak je ale radost poslouchat, jak hrají. Přesto nás však při této nahrávce nepadá výrok velikého klasika: Učit se, učit se, učit se. Členové BBB by na něj totiž měli občas zapomenout, pak by mohli se Žloutenkou soutěžit.

3. Beatles: Yellow Submarine
/John Lennon-Paul McCartney/
Parlophone

Žlutá ponorka má pro Žloutenku význam téměř mýtický. V této skladbě se poprvé v dějinách novodobé populární hudby spojila žlutá barva s dechovkou. Slyšíte přece ten moment, kdy Ringo zpívá "and the band begins to play..." a nastoupí dechová kapela? Možná, že právě v tomto okamžiku se objevují kořeny naší kapely, ale cítíme je tu ex post - ta inspirace Žloutenkou byla nespíš intuitivní. Anebo - skoro se to stydíme říci, protože jsme skromní umělci - jsme na tu kombinaci přišli nezávisle na těch liverpoolských mládežnících. To by dokazovalo, že tvrzení některých publicistů o naší kapele se zakládají na pravdě.

Rastafariánský tajemník jamažské odbočky FKRDŽ.

JARNÍ HNOJENÍ

/1. příloha Karantény - Rádce zemědělsko-
průmyslového komplexu FKRŽ/

Chov koz je důležitou složkou živočišné výroby a vyžaduje větší systematické péče ve zvelebování!

V organizaci zvelebovací péče o jednotlivé druhy hospodářských zvířat, koza byla a je odstrkovaným zvířetem, které bylo dobré k tomu, aby se na něm brousil vtíp. Bylo tomu tak v době předválečné a ničeho se na této skutečnosti nezměnilo ani

vlivem válečného a poválečného rozšíření počtu chovaných koz a tím i stoupnutím národohospodářského významu této důležité, ale podceňované složky živočišné produkce.

Proč má býti chovu koz věnována systematická zvelebovací péče?

1. V chovu koz je uložen velký kus národního jmění — jak nás o tom předsvědčují strohé cifry statistické,

2. Chov koz je převážnou většinou v rukou sociálně nejslabších vrstev: drobných a nejdrobnějších venkovských nebo městských lidí. A životní míru těchto lidí je třeba zdvihat./

3. Koza je doberným a paběrkujícím zvířetem naší rostlinné produkce. Tytéž důvody, které se mášejí k obhajobě hospodářské existence chovu ovcí, lze do značné míry aplikovati i na chov koz. Koza převádí na mléko a maso to, co by jinak často uniklo zužitkování jinými hospodářskými zvířaty (pastva na strmých stránkách, horách, tráva s mezí, cest, polních a lesních okrajů, plevel a zbytky polních plodin na strništích a pod.). Koza je v měst-

odpadků, jejichž krmná hodnota byla by jinak velmi často ztracena.

4. Koza je doplňkovým zvířetem domkářských a selských hospodářství. Pravda, teprve za světové války přišla tam ke cti, když se rekvirovaly krávy. A od těch dob, i když se poměry vrátily do normálních kolejí, koza se v zemědělských usedlostech pevně usadila. Poznalo se, že je dobré mít v rezervě zvíře, jehož mléko se výborně uplatní jako náhradní výživa mláďat ostatních hospodářských zvířat (selat, telat, hříbat). A za války také udržovala někde koza i statkářské chovy prasat. Poznalo se také, že dobře upravená pečínka z kůzlat chutná lépe než maso ze staré krávy a tradiční odpor ke »kozíně« vzal u mnohých a mnohých definitivně za své. Důkladem toho byla by mnohá posvěcení a vánoční svátky, které jsou ve znamení kůzlečích masa. Jak se časy mění! Retrospektiva válečných časů i výhledy do budoucna přikazují — posuzují-li se dnes všechno s hlediska války a branosti — aby i v tomto směru byl význam kozy oceněn a využit.

5. Koza je dobrým zužitkovatelem píce. Potřebuje sice relativně — vzhledem k svojí váze — více krmiva nežli kráva, ale i její užitečnost je relativně větší. Dle Stohmannových pokusů, jejichž závěry jsou uznávány za správné, potřebuje koza přibližně dvojnásobně množství krmiva na 1 kg živé váhy než kráva, avšak naproti tomu dává relativně 8krát více mléka než kráva, takže v celku koza dovede krmivo čtyřikrát lépe využívat než kráva. V chovu dojnic považujeme za velmi pěkný výkon v mléčné produkci, nadojí-li do roka kráva pětikrát tolik mléka než sama váží, kdežto u kozy je normálem, že nadojí desetkrát tolik mléka než sama váží a často je to 15—20krát, ba dle Malsburga až 30krát. Tedy i po této stránce obstojí koza svým mléčným výkonem a zužitkováním píce více než dobře proti

Klec na dojení koz.

Při dojení kozy dojíčka obyčejně klečí, neboť se tu nedá sednouti jako při dojení krávy. Tím se stává dojení kozy pro některé osoby obtížné. Dobře tu pomůže klec na dojení, jakou vidíte na obrázku. Je docela jednoduše sbita z latí a prken, ponechávajících v místech vemene okénko na dojení. Na užších stranách má dvířka na otevírání nebo sklápění k vpuštění a vypuštění zvířete. Koza, již od přírody dobrý lezec, si po několika pokusech snadno navykne do klece vlézt. Kde se dojí více koz za sebou a ještě k tomu staršími osobami, znamená taková klec velmi značné ulehčení a zjednodušení práce. Jakmile si kozy na to zvyknou, běží v době dojení samy do klece. Nejsnadněji je tomu naučíme, pověsíme-li před dvířka nádoby s dobrým krmivem. Koza má pak pokaždé zvláště naspěch, aby se k pochoutce dostala a stojí pak při dojení klidně.

Protože v chlévě nebývá obyčejně místo, je nutno klec postavit někde venku, což je vlastně výhodou. Dojení mimo chlév má na čistotu a chuť mléka neobyčejně příznivý vliv.

Voláme po řádné organizaci chovu koz a po výběru plemenných kozlů.

Licencování kozlů bude jednou nutné, ale doposud není chov koz tak vyspělý, aby se dalo provádět s úspěchem. Nezapomínejme, že chovateli koz jest většinou kozařsky neorganizovaná chudina, kdežto chov ovcí jest v rukou uvědomělých a zemědělskou radou vychovávaných statkářů.

Se zvelebovací akcí nutno začít na periferních městech, kde každý rodinný domek skrývá toto užitečné zvíře. A to cestou nejlevnější: Dobrým tiskem a radami v jednotlivých ročních obdobích, třeba v »Rádci«, získati tak v organizaci čtenářské rodiny nepřímý odbor kozařský a cílevědomým poučováním vyfadiť z chovu neschopné kusy náhradou dobrých odchovů z chovných stanic a tak se dostanou i dobří kozli na svá místa. Pro kozí handlíře, kteří prodávají za hříšné peníze všechnu kozí sebranku, nemá býti v žádném časopise místo na inseráty. Chovatelské spolky jsou k tomu povolány, aby se o věc staraly, je jen třeba

tento zájem podnítiti. Nepomohou-li nám činitelé státní, musíme si pomoci sami.

Potřebujeme v krajích více chovných stanic s dobrým odchovem za přiměřenou cenu, potřebujeme zkušené rádce, kteří by v každém čísle šířili rady a pokyny, jichž by si všimlo tisíců majitelů koz a snaha o zvelebování kozího národa potkala by se brzo s krásným úspěchem.

Jak nám utíká majetek.

Když jsem četl článku p. Kudrnovského o jeho kozíčkách, řekl jsem si hned, jaká je to škoda, že některá organizace nezachycuje odchov od takových koz, aby on by šifitelem užítkových vlastností dobrých chovných zvířat!

A hned mi napadla myšlenka:

Spolky staré i nové založené za čínej chov kozou šanskou, obyčejně kmenem, přiděleným zemědělskou radou. Ale těchto koz je příliš málo a my bychom chov koz touto cestou ani za sto let nezuschlechtili.

A nebudeme čekat, zdali kdo na nás náměťekne ano nebo ne, přikročíme ihned k činům.

Prosíme naše čtenáře, kteří o věc jeví zájem, aby nám oznámili adresy chovatelů koz vynikajících vysokou dojitostí. Sjednáme s nimi za kontroly čtenářů, možnost zpeněžení příštího odchovu. Kůzlát po mimořádně dobrých kozách je na nůž opravdová škoda. L. Kvě

Zafixujte spolky chovatelů koz, anebo kozařské odbory při chovatelských spolcích.

Je naprostý nedostatek chovného materiálu a vypěstovat ho můžeme sami založením spolku anebo odboru. Je podivno, že právě chovatelé koz nejvíce zájem o spolkový život a o zúschlechťování tohoto zvířete. Koza je zvířetem chudých. A není zvířetem záliby a sportu. Spíše bychom měli rozumět, než citu. Spolky mohou snad ze získat dobrý chovný materiál a jeho plebejům pak odprodat.

Vzchopte se! Poradíme vám, jak si máte přizpůsobit spolkový anebo odboru počínání. Přizpůsobíme rubriku v »Rádci«, abychom chovatelům koz prospěli a pomohli k zúschlechťování chovů.

Statistický údaj v Praze zjistil, že ovce jsou chovány v 539% z celkového počtu zemědělských závodů, koza v 34'44%. V čs. republice je přes milion hektarů pastvin, jež by umožnily odchov zdravého chovného materiálu koz i ovci. Ale chovu koz nevěnuje se naprosto žádná veřejná péče! Až nyní čteme v časopise „Zemědělské snahy“ z Nám. Brodu několik řádek o nutnosti zvelašení chovu koz. Dokonce se tu ozývá hlas o rozšíření působnosti zákona o plemenitbě hospodářských zvířat i na kozy.

Co chtějí vědět chovatelé koz.

Ta naše koza.

Koza je v každé chudé rodině dojnou krávou, ale užikovostská jen dle krmení a ošetřování.

Je-li koza dobře živěná a může se občas na dvorku proskočiti, třeba i v zimě, což jí nijak neškodí, pak dává mnohem větší užitek než její sestra, která po celý rok je jen vězněna na řetízku ve chlévci.

A nejen, že dává hojnější užitek, ale je mnohem zdravější a dojí mléko čisté, bez přísady zápachu, nač často lze slyšet mnoho nářku.

Páchnoucí mléko nedávají všechny kozy, nýbrž jen špatně živěné, neduživé a umístěné v nevhodných chlévcích, kde se různý zápach usazuje i na vemeni a odtud při dojení přichází i do mléka.

Má-li býti koza skutečně dojnou krávou chudých, má také nárok, aby byla podle toho ošetřovaná. Zejména nyní v nastávající zimě, kdy kozám připadne býti více v chlévku než venku, máme ji věnovati zvýšenou pozornost.

Postaráme se, aby naše malé krávy měly suchý a teplý chlév, který musíme často větrati, což jest pro zdraví kozy nepostradatelné.

Jestliže v kozím chlévci jest v zimě průvan a vlhká zima, pak se zvíře obyčejně nachladí a ochrání při nejmenším revmatismem, který zvláště v hojně míře propuká k jaru, kdy se březivost kozy chýlí ke konci.

Taková koza nemůže pak na nohy, proto jen ustavičně leží a okozlení podle toho taky tak dopadne. Mnohdy vůbec se taková koza nemůže ani okozlit a nezbyvá pak nic jiného než ji utratit, při čemž přijdou i kůzlata v níveč.

U kozího chlévce je taky velmi prospěšné, jsou-li okna a dveře umístěny se strany jižní, aby přes den co možno nejvíce slunka mohlo dovnitř. Z vnitřku mají býti opatřeny přes noc

vhodnou ochranou, aby nemohl skulinami dovnitř mráz a silná meluzína.

Podestýlka v kozím chlévci v zimě jest tak důležitá jako správné krmení samo. Hlavně o odtok moče nechť jest zde řádně postaráno a vrstva podestýlky (ovšem suché a ne smóčené a promrzlé) nechť jest hodně silná, aby zvířata měla stání stále suché.

Chceme-li u koz zachovati dobrou chuť mléka, nepřidávajme k nim přes noc husy ani nechovajme vedle nich vepře, neboť zápach z hnoje přenáší se na kozy a tak se porušuje jakost jejich mléka.

Abyste zvířata mohla hodně otužovat, máme je za mírného počasí v zimě aspoň na chvíli nechati proskočiti na zdravém vzduchu. Tím se otužuje jejich tělesná konstrukce a hlavně nohy nemají k jaru tak zděveněle, jako ty, které celou zimu venku nebyly.

Také čistota chlévce je velice nutná.

Denním kartáčováním srsti zamezí se naprosto zahánění různých příživníků, hlavně vši, na kůži zvířete. Není také dobře nad kozami umísťovati slepice, od kterých vlastně nejvíce příživníků na kozy přechází.

Těž paznehtům nutno věnovati zvláštní pozornost, aby kozám na nohou nenarostly přes zimu příliš dlouhé a pak se nezaštipovaly až do živého. Proto se zavčas mají zkrátiti.

Lysol a vápenné mléko nemá při chovu koz scházeti. Vápenným mlékem s přidavkem 4% lysolu zbaví se chlévec mnohých živočišných škůdců a hlavně nebezpečných choroboplodných zárodků, jestliže se jím občas stěny a strop vybilí a stání vysytíká.

Kozám nutno přilepšiti jadrnými krmivými, avšak v mírných dávkách vzhledem k jejich březivosti. Chceme-li mít z koz dobré dojnice, musíme voliti k chovu jen dobré plemeno a pečovat také o to, aby příbuzenskou plemenitbou nedegenerovalo.

Toto poslední však týkalo by se více úřadů, aby dosavadní nevhodnou plemenitbu omezili zvláštním nařízením v tom smyslu, že držitelé kozlů nesmějí si je ponechávat ze svého plemene, ale musí si je opatrovati každým rokem z chovatelských stanic. Tímto postupem předešlo by se časté příbuzenské plemenitbě a degeneraci koz.

Al. Volařík.

K propagaci chovu koz na Hořicku.

Náš spolek chovatelů drobného užitečného zvířectva v Hořicích pořádá před časem přednášku o chovu sánské kozy. Návštěva byla velká a zájem o chov koz nebývalý. Odbor chovatelů koz získal mnoho nových členů a započal s prací na kontrole dojlivosti a dědičnosti a vylučování příbuzenského chovu. Byli jsme poctěni i ze Zeleno-Brodské o pořádání přednášek. Hořské kraje jsou přímo určeny k chovu koz. Využít je tak pozemky pro pole nevhodné a opatřit se drobnému lhu dostatek mléka. Chovy jsou však zanedbány a povznést je, aby se užitek koz zvýšil, je nejkrásnější práce pro lid.

Antonín Kašpar, Hořice.

Význam chovu koz pro brannost státu.

V době míru vzbudí snad již tento nadpis zvláštní dojem, ba nainnoze snad i úsměv. Vzpomeňme si však, co znamenalo v době vyčerpanosti válečné opatřování lrochy dobieho, čerstvého mléka pro kojenče, nemocné, teknavalescenly, nebo konečně i pro přípravu bílé kávy, jako běžné poživatiny. Kdo nepamatuje druhé poloviny období světové války, doveďte si léžko představili, jak bledaným zdrojem mléka, potřebného v domácnosti, byla dobrá koza i ve vilových čtvrtích velkoměst. Na pied-městích pásla se celá stáda koz. A jak užkostlivé byly kozy sítěženy, aby nebyly vydojeny rukou nepovolnanou. Ano, vynalézavý majitel opatřil dokonce kozu opaskem, uzavírajícím vemeno na zámeek. Důstojníci, zámoční Videádci a Madatři, kteří piljižděli k nám jako členové různých komisí a projížděli za tím účelem naše venkovská města, sítěžovali si, že po mnoho městů bílou kávu nejen neměli, ale ani neviděli, ačkoliv by ji byli velmi rádi dobře zaplatili. A bylo to právě mléko kozí, které, jak známo, se pro přípravu kávy lépe hodí, než kravské, a po kterém byla největší sbáčka. Koza platí právem za krávu chudých v dobách míru, ale v dobách válečné vyčerpanosti, kdy skot je zdecimován pro konsum masný, stává se koza vítaným zdrojem mléka i pro visivý zámožný. Obdobné poměry nastávají do určité míry i v dobách krítických, jako je tomu na příklad právě v nynější hospodářské říšni. Hned z počátku, v roce 1934, jen za tento jediný rok zvýšil se stav koz v zemi Moravskoslezské o 5%, na Slovensku o 23% a v zemi Podkarpatoruské dokonce o 35%. Z toho je zřejmo, že v zásobování mlékem zaujímá koza stále významnějšího místa. Je to i hospodářsky vysvětlitelné. U nejmenšího zemědělce nepůsobí umístění kozy takových obtíží, jako umístění krávy a stejně tak je tomu s opatřováním krmiva a pastvou. Konečně pak vyrábí koza mléko levnější a na stejnou tělesnou váhu v množství čítylnasobně větším nežli kráva, a to mléko pro malou domácnost hodnotnější, jak pokud se týče výživnosti, tak pokud se týče zdravotnosti obzvláště vzhledem na tuberkulósu.

Lidi kočovné doprovází volně pobíhající, aneb k vozu přivázaná koza na velké vzdálenosti a při tom zásobuje početné osazenstvo vozu mlékem. Tento způsob chovu koz není sice z hledu zemědělského provozu nikterak vítaným zjevem, jelikož je příliš dobře známo, jak pro tohoto druhu majitele koz bývá »ruka páne otevřená«. Ale právě při takovémto způsobu »ustájení«, ošetření a kmení kozy je mléko nejlepší. O kořím pachu mléka nedá se mluvit, když koza je po celý den volně chována na čerstvém vzduchu při dostatku pohybu, přispívajícího k lepšímu zatívání a kdy se jí dostává přirozené výživy. Tento kočovný způsob chovu koz připomíná velké výhody, které z něho vyplývaly pro některé východní armády, kde koza tvořila normální doplněk válečného »trainu«. Stáda koz, určených pro dodávku mléka i masa sledují armádu na dlouhých pochodech, které koza pro svoji lehkou stavbu těla, hbitý pohyb a pevné spáry snáší dobře i na kamenité půdě. Snad by stádo z úvahy, zda by se koza i u nás za některých poměrů nemohla uplatnit jako dodavatelka dobrého, zdravého mléka při polní kuchyni, neb

při polní nemocnici. Za frontou možno ochrániti před viavou válečnou spíše kozu nežli krávu.

V naší republice chová se největší část milionového stavu koz v chudých krajích horských. Zde spásají kozy od raného jara až do pozdního podzimu i takové pastviny, které jsou ostatně hospodářskému zvíectvu nepustiane Bohužel, nutno konstatovat, že se většinou jedná o chov velmi ubohý, degenerovaný, sklývající jen nepatrný užitek. Hlavní příčinou tohoto neblahého zjevu je to, že se dosud nepodařilo doociti zařízení chovu koz do zákonných ustanovení o zušlechťování hospodářských zvíat. Řádnou úpravou chovu koz lze docílit užtkovosti i více než o 100% lepší a pomoci tím neubohéjším vrstvám. Zlepšení tohoto, pro horské kraje tak významného hospodářského odvětví přispělo by zajištění ku zvýšení blahobytu horalů a tím i ku zvýšení plitážlivosti pro nádvětníky domácí i z ciziny. Tyto poměry zasluhují pozornosti na v řadě posledních právě z důvodu brannosti státu. Ve městech i v bohatých oblastech venkovských hrozí pokračující »kultúra« a sociálními poměry stále ubývání porodů a tím depopulace. Zachráněno lze prazatím očekávali jedině z oblasti tělo kultury vzdělaných, z chudých, odlehlých krajů, horských, kde se chudobní rodičové nehrozí, že neuživí pozebnanější rodinu, jen když je jim k tomu dána nejskromnější možnost. A tu se jedná na prvem místě o trochu dobrého, zdravého mléka, které tvoří základ výživy nejen pro děti, ale v často jedině pachutině, tak zvané kávě i pro zuboženou, udiěnou mláku. A z těchto poměrů nutno počítati s podstatným doplňováním kontingentu branců.

Vzhledem k uvedeným právě okolnostem doporučuje se renovati chovu koz zvýšenou péčí již v době míru a v době válečné mobilisace učinit opatření, aby kozičky, způsoblé k odstavu, nebyly vyhláeny na maso, nýbrž, aby byly zachovány na odchov. Prof. vet. Ant. Hruza.

Péčlivá čistota zvyšuje zdraví kozy.

J A S N Ě V Í T Ě Z S T V Í

Dalším velkým úspěchem naší Žloutenky se stala premiéra nového pořadu - komponovaného pásma, inspirovaného botovým fetišismem. Náš pořad byl uskutečněn na přání, ale i na počest spřáteleného seskupení Hloupý přítel a konal se ve vinohradské Dvojce v teplém lednovém večeru.

Vystoupení bylo koncipováno jako naučně zábavné - posluchači (a bylo vyprodáno) se mohli po- učit nejen o díle Rétifa dr la Bretonne, ale i o některých specifických vlastnostech botového fetišismu a některých praktikách, jimiž je provázen. Zábavná složka představila několik pasáží z Bretonnova díla, o nichž se po vystoupení někteří návštěvníci vyjádřili, že myšlenky v nich vyřčené určité ovlivní jejich ro- dinný život.

V prudkém spádu se odvíjející

dvacetiminutový blok byl prolo- žen několika písněmi s tématem bot. Vesměs to byly adaptace zná- mých písní jako např. Já ne to ty, Boty proti lásce, Růžové pantoflíč- ky, Nával (Kdáž jsi mým botám hrával) apod. Obzvláštní nadšení vzbudila píseň Zlaté stěvičky, hraná na anální violinu. Nutno však v případě této písně prozraditi, že její realizace se setkala s nečekanými těžkostmi, když jedna z manželek ostře protesto- vala, aby hudebníkovi byla slo- novinová koule zavedena v rektum, jak jsme popisovali v minulém čísle Karantény. Nakonec (když se při- daly i jiné manželky) nezbylo než aby se obětoval jeden z rozvede- ných umělců.

Avšak ani tento incident ne- dokázal zkazit náladu Žloutenky, která znovu dokázala, že umí svou bezprostředností, elegancí a nespornými uměleckými hodnotami okouzlit stovky diváků.

ŽLOUTENKA TO NEMÁ LEHKÉ

ani v lidových pověrách. Ve stře- dověku se dokonce domnívali, že žloutenkou trpící člověk může zárodek nemoci dlouhým pohledem do očí vyzářovat i jiné lidi nakaziti. Proto museli lidé žloutenkou trpící za obvodem města bydlet, což jest dopisem papeže Zachariáše sv. Bonifácovi potvrzeno. Velmi často lidé od- vědli žloutenku močí nemoc- ného. O úplňku měsíce ztratí žloutenku, kdo se vymočí na šá- tek a dá jej přes noc na tráv- ník; měsíc do rána žloutenku vytáhne. Na Slovácku smíchají upražené otruby s močí nemocné- ho a pověsí na vzduch, aby vy- schly. Jak otruby vysychají, tak žloutenky ubývá. Také Němci vymočují se na lněné plátno a za- věšují je na vzduch, což opakují tak dlouho, až plátno se žloutne. Někteří Němci dávají pomočené pstruhy do komína. Na Valašsku vykrouží tři mrkve, naplní močí

nemocného, zavěsí do komína a podkuňují jalovcem. Jak moč schne, tak se nemoc ztratí. Na Slovensku a též jinde berou k téměř účelu jednu mrkev a dávají do ní půl- noční moč nemocného. Podobně se léčí žloutenka na Horácku. V Bo- šáci vykrouží se v řepě díra, naplní se močí a zavěsí na noc na vzdušné místo. Ráno na lačný žaludek nemocný moč vypije. V Če- chách nechal nemocný svoji moč vyschnout ve vyprázdněném vejci a vyschlé vejce se pak spálilo. Bohyně Zígová radila užívatí práchno, ze staré vrby nebo píti "ženský květ (menstruační krev) s pívem. A ještě jedna lidová léčba: Nemocný ať si lehne na desku, položenou přes hnojnici (možůvku), když do ní slunce svítí, a hledí do ní; tak prý se žloutenka z něho vytáhne.

/Josef Čižmář, Lidové lékař- ství v Československu II. str. 94n./

VAVŘINY

Letos vyhlásil hudební časopis Melodie poprvé anketu Zlatá nota, jakýsi protiklad Zlatého slavíka. Výsledky jsou celkem nezajímavé, až na to, že jsme zjistili v celkovém pořadí kategorie Koncertní událost roku důležitou věc. Na 12. místě se tu objevila akce Žloutenka hraje Stg. Peppera. Daleko za tímto pořadem se umístily takové události jako Rockfest '87, Festival politické písně v Sokolově, Mírový koncert v Plzni apod. Zdá se, že se Žloutenkou začínají vážně počítat. Srdečně našim žlutým chlapcům k tomuto výsledku blahopřejeme.

Víte, že ...

podle Ericha Fromma má pohádka o Červené Karkulce skrytý obsah? Čepička z červeného sametu je symbolem menstruace. Děvčátko z tohoto příběhu dospělo v ženu a sřítává se s otázkou sexu. Rodičovská upozornění, aby "nesešla z cesty" a aby "nespadla a nerozbila lahev" jsou jasným varováním před nebezpečím sexu. Pohled na děvče vyvolává sexuální choutky vlka, který zde symbolizuje nenasytný mužský chtíč, pokouší se jí svést řečmi o tom, "jak ptáček pěkně zpívají". Červená Karkulka "zvedne oči" a poslouchající vlka, dostává se "hlouběji a hlouběji do lesa". Zbytek výkladu poskytnete žádostivým členkám na požádání v kteroukoli hodinu sám předseda fan klubu - i s názornými ukázkami.

Jednovaječná dvojčata, nejmladší členové FKRDŽ, při sledování videozáznamu koncertu Žloutenky.

ŽLUTÁ KUCHYNĚ

Žlutice a la Messaline

I žlutice, rajskej protlak, šťáva z půlky citronu, tymián, sůl, pepř, mexická omáčka.

Žlutici nakrájíme na plátky a vaříme v osolené vodě. Když je dostatečně měkká, slejeme vodu, přidáme protlak, trochu citronové šťávy, špetku pepře a tymiánu. Krátce podusíme. Spodek by měl být co nejhustší. Podáváme s bramborem - ve zvláštní misce je k dispozici mexická omáčka, kterou připravíme z majonézy, smíchané s drobně sekanými čili papričkami a sardelovou pastou, již pak podle libosti žlutici přelijeme. Podle Bittmanova Kuchařského lexikonu patří takto upravená žlutice k nejvčetnějším lahůtkám italské kuchyně.

ZE ZÁKULISÍ

Při zájezdu Žloutenky do slovenských hor došlo k setkání členů kapely s exkluzivním zástupcem firmy BOTAFOGO za účelem uzavření mimořádné lukrativní smlouvy. Jednající člen kapely se zevrubně seznámil s bombastickými vzorky, které byly zástupcem firmy BOTAFOGO s nasazením nepředstavitelného úsilí vyvezeny do hor. Z uzavření smlouvy však nakonec sešlo, neboť náš hoch ve finále jednání došel k závěru, že, jak se sám později vyjádřil, tohle přeci nemáme zapotřebí. Ostatní členové kapely, kteří s napětím (a trochu lítostí, že nebyli přizváni k jednání) očekávali výsledek, přijali tuto zprávu s určitými rozpaky, ale s pochopením.

6. TRAMVAJ '88

Všem členům FKRDŽ budou včas zaslány pozvánky s termínem konání a tematickým zaměřením letošní Tramvaje.

TEŠME SE !